

קולנוע

ביקני, שלבשה אורסולה אנדרס בעת פגישתה עם 007. הם החליטו לחזור על הפנט.

הפעם נערת בגדיהם היא קלודין אוגר. בעוד שבדוקטור נז פגש גיימס בונד את בגדיהם של אורסולה אנדרס על חוף שומם, כאן הוא פוגש את בגדיהם החדש מתחת למים. מובן שהוא יודע כי בעלת הסקסייקני היא הפילגוש של אויבו, מפקד האירגון החשאי המאיים להשמיד את כדור הארץ. מובן שהוא אינו פוחד ממנה, ומובן שהיא מתאהבת בו.

אבל המפקד שלה אינו סומך עליה. הוא שולח לגיימס בונד יפהפיה אחרת. הפגישה בין השניים נערכת שוב מתחת למים. הפעם מתחת למי המקלחת ש במלון בו הוא מתגורר.

007 אינו מתרגש מזה. הוא כבר ראה עקרבים במיטה שלו, מרבי-רגליים בתוך הנעליים שלו, ונערה אחת פחות או יותר בתוך המקלחת שלו לא עושה עליו שום רושם. הוא מציע לה באדיבות את חלוק הבית שלו, מייבש אותה ומומין אותה לשיחה במיטה, שם הם נלחמים זה בזה

האמפ (תום קורטני המצויין) עזב יום אחד את הגדוד שלו, שחנה במרחקמה מקווי החזית בצרפת, והתחיל ללכת ל כיוון ביתו באנגליה. הוא לא ידע ש מרגע זה הפך לעריק. הוא לא חשב על כך. כל מה שרצה היה להתרחק קצת מ הרעש של התותחים. הוא פחד מהם.

הוא נחפס, נעצר, ונשפט במשפט גור-די. סניגורו, קפיטן הרגרייב (דירק בוג' ארד), מנסה להסבירו את התנהגותו ב-אופן פסיכולוגי, להוכיח שהבריחה היתה תוצאה של התקפת-פחד ולא של פחדנות גרידא. הוא אינו מצליח. האמפ נידון למות, כיוון שפוגשו עומדת לצאת ל-מחרת היום לחזית ויש צורך להעלות את המוראל. הוא גורה עם שחר.

אלא שכיתת היורים אינה מצליחה ל-הרוג אותו, וסניגורו שוכח במקום נא-לץ לסיים את המלאכה. הוא ניגש אליו, מרים את ראשו ושואל אותו: "זה לא נגמר?" הנידון למוות עונה: "לא, אני מצטער." הסניגור מכניס אקדח לתוך פיו ויורה בו.

מה המעשה? גיווף (אוהה, המשרת, הפושעים) לוי, אחד הבמאים הגדולים של

סרטים

עלילות בלי עלילה

גלוב הזכוכית (ארמון דוד, תל-אביב; 'שאל-צדפת) מתחיל במיטה, ב-גוסס הירושמה אהובתי. הוא נמשך עם שתיית הקפה, בגוסס הירושמה אהובתי. אחר-כך הוא מתפצל לארבע עלילות נפר-דות, שאינן שורות זו בזו באופן ה-רמוני, אלא מקפצות באופן שרירותי ל-גמרי.

העלילה הראשונה היא זו של הווג שיצא מן המיטה. הוא פליט מתנות רי-כזו. היא - צרפתיה נוצריה שהלכה אחריו כדי לעזור לו להתגבר ולהתחיל מחדש. התקופה היא תקופת משפט איי-כמן. בניצול השואה חוזרים ועולים הזכרונות.

הוא מסתובב במדרגות של בניין אל על, בחורבות יפו, במידבר, בכביש ירושלים-תל-אביב, בסבריה, במוביל הארצי. עם אשתו, עם מזכירתו, ולברו. אם להאמין לדבריו הרי הוא מתלבט. הבעייה שלו היא לשם מה נשאר והמשיך לחיות על פני ששת המיליונים. התשובה היא שהוא נשאר כדי לספר מה שארע שם.

המורה ועוקצנית. העלילה השנייה היא זו של האשה הצרפתיה הנפגשת עם ידיד נעוריה, שבא לחזות במשפט אייכמן. היא מסתובבת איתו בחולות, ביפו, בבניין אל על, ומספרת לו על בעלה.

העלילה השלישית היא זו של אחי הצרפתיה, והנערה שפגש בארץ. הנערה היא צברית, חילת כמובן, קוראים לה תמר והיא מתוקה מבפנים ודוקרת מ-בחוץ. הווג הזה מסתובב בין הרי ירוש-לים, מטייל בגוסס הירושמה אהובתי בין חדריו מוזיאון השואה, ביד ושם, בהר ציון, ביערות הקדושים, באוניברסיטה העברית. הוא פוגש, כמו בכל סרט ישר-אלי, להקת רקדני עם, מתרחץ בקיסריה, ומסתובב בבניין אל על.

העלילה הרביעית מתרחשת בבית העם בירושלים, במשפט אייכמן. הסרט מסתיים בתמונה בה מעיד פליט מחנות הריכוז ומספר על מחנה הריכוז. ככך נפתח הבעייה שלו, שלא הפסיקה להיפתר לכל אורך הסרט.

מיד לאחר מכן עוברת המצלמה אל הווג הצעיר המתרחץ בים, מראה את הצברית החמודה והעוקצנית כשהיא מקפ-צת בין הגלים וצועקת: "אותי שום אייכמנים לא יכניסו למחנות."

רק הנוף. שום נושא רציני אינו מהווה הצדקה לסרט בלתי-רציני. גלוב הזכוכית הוא סרט בלתי-רציני, יומרני ושרירותי מתחילתו ועד סופו. התמונות, ההתרחשויות, הדמויות והצילומים אינם נובעים מתוכנו, אלא מודבקים עליו. הדרישח מלאכותי כמו העלילה והשחקנים דינה דורון היא בלתי נסבלת; רינה גנור, למרות שביצעה תפקיד צברי לא-רע, לא הצליחה להתגבר על הטקסט המגוחך שהושם בפיה.

הגיבורים האמיתיים של הסרט הם גוף הארץ והצלם גיורג פטיס שצילם אותו. אילו אפשר היה לוותר על כל השאר, ולהשאיר אותם לבד, היה יוצא סרט לא-רע.

טובים מדי, רעים מדי

מורדי האור (חן, תל-אביב; 'שאל) מציג סוף-סוף ערבים טובים בסרט ישר-אלי. הם אפילו יותר טובים מהיהודים. גם יותר יהודים מהם.

במורדי האור אין פרט אחד שאינו מוגזם עד כדי גיחוך. הערבים הטובים הם טובים מדי, הרעים הם רעים מדי. הנערה האמריקאית, המופיעה בסרט, היא היסטורית מדי, והישראל היא אמין מדי. הם מגוחכים לא רק משום שהם מוגזמים, אלא גם משום שהם אינם מפסי-קים לגאום ואומים. הם אינם חדלים להסביר את עצמם, ואת הקונפליקטים בתוכם הם נתונים, בעיצומו של הקרב בין הטובים לרעים, מוצא כל אחד מהם זמן להניח את רובהו ולגאום משהו. הלוחמים של שני הצדדים מהלים בסבי-לנות עד תום הגאום. גם הצופה.

בקרוב

המלחמה בצדק

למען ידעו הוא סרט פציפיסטי הי-עוסק במלחמת העולם הראשונה. החייל

נתן גלבוט מציג:

צ'י'בי צ'י'אקר

- מלך הטחסיט
- מגיע להופעות בישראל במשך שבוע ימים
- אילת - 5.5.65
- חדרה - 6.5.65
- בשעה 8 בערב
- נתניה - 6.5.65
- קולנוע "שרון"
- בשעה 10.30 בערב
- חודון - 7.5.65
- ירושלים - 8.5.65
- בניי האומה
- תל-אביב - 9.5.65
- מכירת כרטיסים בכ"ף
- "שרותון" וביתר המשרדים
- באר-שבע - 10.5.65
- קולנוע "קרן"
- חיפה - 11.5.65
- קולנוע "ארמון"
- לכל תושבי הדרום
- הצגה יחידה
- קולנוע אמפי המחודש
- נס-ציונה יום רביעי 12.5.65
- בשעה 8.30 בערב
- כרטיסים בכל המשרדים בדרום
- פתח-תקוה - 14.5.65
- "אורון" בשעה 9 בערב

הדרך ללב האשה

היא ברוב המקרים - מתנה שימושית. הפתיע היום את אשתך בשי מהפכני וחדש - כ" מולי-גבת", מגבת המטבח המיוחדת לניגוב כלים מהיר ונקי לחלוטין.

"מוליגבת" עשויה 100% כותנה והודות לשיטות ייצורה המיוחדות, היא מצטיינת בכושר ספיגה וייבוש מהירים, בנקיון מוחלט - אינה משאירה סיבים לאחר הניגוב, ובאורך חיים מפתיע נשמרת כחדשה גם אחרי מאות כביסות.

הכה לאשתך את "מוליגבת" ותזכה למחמאות נלהבות! להשיג כחניויות אתא, המשביר לצרכן, וכחניויות מובחרות אחרות.

תא. דח' הכרמל 39 תי' דה אלנבי 56980 טל.

קונרי ואוגר בסקסייקני הזטנה לשיחה במיטה

בכל כלי המשחית שהמציא צחת-המוחות של גיימס בונד. אחת הבעיות העיקריות העומדות בפני צחת-המוחות זה, המונה 50 איש, היא בעיית הכרישים. כאחד מקטעי השיא של הסרט צריך גיימס בונד להלחם במלחמה לחיים או למוות בלהק אכזרי של כרי-שים. המומחים מצאו שאם יאכלו את הכרישים לשובע הם יאבדו את כושר הלחימה שלהם. לעומת זאת אם ירעיבו אותם יאכלו את שון קונרי. וזה כמובן, לא בא בחשבון.

כוכבים נפשות גדולות

אין לו כשרון-מישק. אין לו עיניים יפות. אין לו פה יפה. אין לו אוזניים יפות. אין לו אישיות של שחקן. אין לו אופי מעניין, או צורה מושכת. מה, בכל זאת יש לו? יש לו קרחת.

יש לו גם שם מפורסם: יול ברנר. עיניים מוזגנות ויקות, שפתי-פלדה רכות, ואף חודרי מתחת לקרחת, מאחורי העיניים, מ-עבר לאף, יש לו נפש לירית רגישה ואר-הבת.

הנפש הזאת אוהבת מאוד ילדים. אני אוהב את כל הילדים. הילדים הם התקווה של המחר. את הילדים שלי אני מעריץ, ואני יכול להגיד שהאבהות היא אחת השמחות הגדולות בחיים.

הוא סיים זה עתה להסריט את מורטוריו ("ההולכים למות"). סרט על מלחמת-העולם השנייה, בכימויו של ברנרד (הגשר) ויקי, ובהשתתפותו של מרלון ברנדו. הוא עומד להשתתף בחלק השני של שבעת המופלאים. מה הוא חושב על החלק הראשון? שב-עת המופלאים היה מערבוץ קלאסי. ההצלחה שלו נבעה מגדולת הנפש של משתתפיו.

הקולנוע, אינו מעמיק בבעייה של הנידון למות. הוא נוגע בה בעדינות, מלטף אותה עם המצלמה הרגישה שלו, מביע אותה במשפטים קצרים, בתנועות, באו-רי. רה. באחד המקומות בסרט, לפני מתן פסק הדין, אומר הסניגור לשופט: "אם לא נעשה צדק לאדם זה, אז כל מה שאנחנו עושים אין לו טעם."

על משפט זה עומד בעצם הסרט כולו: ברור שהוצאתו של האמפ להורג היא הכרחית להעלאת המוראל של החיילים. העלאת המוראל של החיילים היא הכר-חית למען הניצחון במלחמה. הניצחון במלחמה הוא הכרחי למען השלטת ה-צדק של המנצחים בעולם. אבל הצדק של המנצחים נידון למוות כבר בהתחלה, עוד בזמן שלהמו עליו.

זהו סרט פציפיסטי, כיון שהוא מבליט את האבסורד שבמלחמה, כיון שהוא מר-כיה כי בתוך המסגרת של המלחמה הדבר היחידי בעלי-הערך הוא הניצחון. על כן כל מה שעוזר לניצחון הוא צודק, כל מה שמעכב בעדו הוא בלתי-צודק. לכן צודק הוא להמית את הצדק על קידוש הצדק. להרוג את האמפ כדי ל-שמור על המוראל של חבריו.

הסרטה

סוכנת יפה במיקלחת

ההמצאה האחרונה של צחת-המוחות הי-יצר את מבצע הרעם (גיימס בונד מספר ארבע) בחגים שלם פחות רבע, כ-שהרבע החסר מונח באחד המקומות הי-פחות צפויים בגוף האשה. היצרנים עדיין לא שכחו שחלק גדול מהצלחתו של גיימס בונד נגד דוקטור-נו נבע מכמה סנטימטרים מרובעים של